

Erilainen konsertti

Turussakin järjestetään kesäisin musiikkijuhlat. Ohjelma on noudattanut tavanomaisia linjoja. Soittoa, laulua ja vähän oopperan tai musiikinäytelmän poikasta.

Vuosien varrella on sentään saatu kokea virkistäviä poikkeamiakin. Eräs mieleeni jäänyt oli, kun Kuhmon nuoret virtuoosit vetivät Oramon johdolla viimeistään ja heti perään tuli tangoa muiden muassa Petteri Salomaan laulamana.

Siinäpä loistava aasinsilta tämän vuoden erikoiseen konserttiin, jossa myös lauloi musiikin tohtori, professori Salomaa.

Oli rakennettu juonnettu konsertti Robert ja Clara Schumannin lauluista. Musiikin hoitivat säestäjä Ilmo Ranta, baritoni Petteri Salomaa ja nuoresta iästään huolimatta säihkyvä diiva, sopraano Helena Juntunen. Mutta ei tässä kaikki. Konsertin juontajaksi oli saatu itse Lasse Pöysti.

Tarina oli koottu Robert Schumannin ja tulevan vaimonsa, huomattavasti nuoremmen Claran kirjeistä aikajanaa tosin vapaasti venytellen. Ja pilkahtipa siellä jonkin kilpakosijankin vuodatusta.

Rakastettava Lasse Pöysti luki, tosin paperista uskomattoman ilmeikkäästi nuorten kirjeitä toisilleen ja eritoten pari Robertin Claran isälle lähettämään vuodatusta. Claran isä kun ei pitänyt baijerilaista litkivää Robertia oikein minään. No, lopulta asiat loksahdivat. Tuloksena on kaikkien vapaasti saatavilla tukuittain toinen toistaan hienompia lauluja.

Lasse Pöysti siis tulkitse kirjottajien tunteja. Sitten lurautettiin pari laulua. Konsertin jälkipuoliskolla Pöysti astui yllättäen flyygelin ääreen. Ilmo Ranta alkoi soittaa uhmakkaasti. Mitä nyt! Soitto hieman laantui, ja Pöysti alkoi lausua säestykseen hyvin istuvaa Hebbelin runoa Schön Hedwig. Ja metkaa vielä, ei niin sanoin, jotka oli painettu ohjelmaan vaan ilmeisesti improvisoiden. Täysi sali räjähti.

Varsinainen syy hankkiutua tähän konserttiin oli tietysti ihana Helena Juntunen. Vaalea aistillinen nainen pohjoisesta. Hän on ensi alkuun salaperäisen keikaileva. Sitten kaulajänteet kiristyvät, ja kasvoille hiipii julma ilme. Samaan laulun mahtuu vielä petollisen keimailevia ilmeitä. Poistuessaan pianon äärestä hän heittää niskojaan ja hymyilee kulmiensa alta. Olen myyty.

Konsertin toiseen osaan Helena on heittänyt kesäkengät pois. Tuntuu, että kehosta irtoaa vieläkin enemmän, kun saa seistä kantapäillään ja tarvittaessa ponnistaa omille varpailleen. Vaikka Petteri Salomaakin laulaa jumalaisesti, Helena vie potin.

Olen seurannut Helena Juntusen tietä viime vuosituhannen loppumetreiltä, siis vähän ennen Mustakallio-voittoa. Oulusta lähdettyään hän pääsi Anita Välkin hoivaan. Se näkyy. Helena ilmoittautui myös Perniön Vox Unicaan, mutta ilmeisesti Savonlinnassa saavutettu voitto toi toisia tehtäviä. Sääli meille. Sitten tulivatkin kaikki mahdolliset kotimaan pokaalit.

Oopperalavat odottavat Kiimingin diivaa. Hän on jo näyttänyt muiden muassa Turandotin Liuna kiistattomat kykynsä.

pajen